

THE RESURRECTION OF JESUS CHRIST - EASTER (John 1:1-17)

“Christ is risen from the dead, trampling down death by death” is the main message of the Christianity contained within the troparion of the feast. Apostle Paul confirms the importance of resurrection: “And if Christ is not risen, then our preaching is empty and your faith is also empty.” (I Corinthians 15:14). The Orthodox Church believes and confesses Jesus Christ as the Son of God, born as a human, in order to save humanity from the determination of this world, corruption and ultimately death. He willingly suffers and dies on the cross, resurrects and thus “the last enemy is destroyed – death” (I Corinthians 15:26). The resurrection of Christ cannot be explained scientifically, or understood by our minds. How to make a nonbeliever accept that someone was resurrected after three days in a tomb? That’s not a simple thing. But if Christ didn’t resurrect, everything He preached would lose meaning. What use is forgiveness if we remain dead? If nothing happened after His death, Christianity would slowly disappear over time, and cease to exist. During His sufferings all of the Apostles abandoned Him. They spent three years with Jesus, witnessed all of His miracles, but still they left everything. Some of them even returned to their previous lives – fishing. What made scattered and frightened apostles to gather together again? What made their faith in Christ much stronger after His death, than during His earthly life? What gave them the strength to do the missionary work that would change the world? Watching Christ suffer on the cross they ran away in fear for their own lives. Apostle Peter even renounced Christ three times. Only a few days after that, their fear of death disappears, and they were ready to become martyrs for Christ. This change is possible because the apostles were transformed by His Resurrection, and this they preached above all. Accepting Christ and His Resurrection can happen only by our own choice and by our own free will. The Apostles couldn’t accept Christ and His resurrection until they had enough spiritual strength to renounce their selfish self – a selfish man that lives within us. Some of them never succeeded in doing that – Judas. That same thing is happening today. Is it possible for a modern man to accept Christ and His resurrection as the truth? During His interrogation, when Pilate asked Him: **“What is truth?” (John 18:38)**, Jesus did not answer. The truth is not a thing, or a knowledge, but Jesus Christ Himself. If Pilate asked “Who is the truth?”, Christ would answer **“ I am the way, the truth and the life” (John 14:6)**. Standing beside Christ, listening and looking at Him, was not enough for Pilate to recognize Jesus as the truth. Through Pilate we can diagnose every man who is not capable to perceive Christ as the truth. It’s always the same problem: the only obstacle is our selfish personality and our perception of us, this world, humanity, life and death. Also, during the interrogation they asked Christ: **“ If you are the Christ, tell us. But He said to them: If I tell you, you will not believe me.” (Luke 22:67)**. The truth does exist, but a modern man cannot see Christ as the truth because of his self-centered way of life. From the moment of birth, a modern man has been incorrectly educated that the truth is a personal, relative and a changeable thing that exclusively depends on how you are feeling at a certain moment. Whatever gives us childish happiness, fulfills our life with laughter, fulfills our physical needs or leads to it, is in this material world defined as the truth. Since we are taught that humans are not spiritual beings, but only material beings, that requires for the truth to be utilized. If the truth cannot be utilized, and we cannot have any material benefits from it, then that truth has to be rejected. Modern man is taught that sustaining life is the most important human need, and the purpose of life is all about that. On the other hand, modern science proves that everything born, must inescapably die. Not only humans as individuals die, but also whole nations, floral and animal species, planets, and even whole galaxies dissolve and vanish. So, when we tell a man that the purpose of life is in fulfilling physical needs and requirements – that isn’t consistent. Why? Because, the first and the most basic human need – sustaining life, cannot be accomplished within our nature. Also, any effort to rationally understand life, inevitably points to death. How to attain life without death when our own nature doesn’t contain that sort of life within itself? The answer is: through God as the only true Life that exists. That’s the reason why the Gospel on the Resurrection day doesn’t talk about Resurrection as an event that happened in history. Today’s Gospel talks about true Life – Jesus Christ. The only way to properly understand the Resurrection of Christ is if we try to comprehend it through the personality of Jesus Christ, the Son of God. **“In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. He was in the beginning with God.”** The

Word is the eternal Son of God – Jesus Christ. The Son of God is a distinct person from the Father. He is God with the same divinity as the Father. **“All things were made through Him, and without Him nothing was made that was made.”** Together with the Father and the Holy Spirit, Jesus Christ is co-Creator of everything visible and invisible. **“In Him was life, and the life was the light of men.”** Only God has life in Himself, thus Jesus being God is the source of life. Only a man who participates in the life of the Son of God can become a child of light (John 12:36). **“And the light shines in the darkness, and the darkness did not comprehend it.”** Totally opposite of life, stands death. Christ is not just the true life - light, but also He cannot be conquered by death - darkness. There is no life outside union with Christ, but only darkness – death. God didn't create death. Death isn't an integral part of the divine nature. Death is the consequence of our separation from true life – God. **“That was the true Light which gives light to every man coming into the world. He was in the world and the world was made through Him, and the world did not know Him. He came to His own, and His own did not receive Him.”** Christ offers the true life to every man without exceptions, but not everybody will accept Him. Those who accept Him will receive His light. **“But as many as received Him, to them He gave the right to become the children of God, to those who believed in His name: who were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of the man, but of God.”** God the Father will adopt those who become united with Christ as His own children (Galatians 4:4-7). That is how we become partakers of the divine nature. That is the mystery of attaining true life – eternal life (2 Peter 1:4). **“And the world became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth.”** These verses explain that Jesus became fully human without ceasing to exist to be fully God. He assumed complete human nature: body, soul, will, emotion, and even mortality – everything that pertains to humanity except sin. **“No one has seen God at any time. The only begotten Son, who is in the bosom of the Father, He has declared him.”** We cannot experience the essence of God by any of our human senses, but through the Son of God – THE LIFE, we can become children of God and achieve true life – eternal life. The resurrection of Christ is not simply His resuscitation. Jesus Christ is THE LIFE. **“And rising on the third day, He made a path for all flesh to the resurrection from the dead, since it was not possible for the Author of Life to be overcome by corruption”;** we pray on the Liturgy of St. Basil the Great. The resurrection of Christ reveals the mystery of the true life, as eternal life that can be achieved only in communion with God through His Son Jesus Christ.

In his first epistle, apostle John also talks about this: **“ That which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled, concerning the World of life – the life was manifested, and we have seen, and bear witness, and declare to you that eternal life which was with the Father and was manifested to us – that which we have seen and heard we declare to you, that you also may have fellowship with us; and truly our fellowship is with the Father and with His Son Jesus Christ (1 John 1:1-3).** Acknowledging His resurrection as a historical event is not enough for communion with God to be achieved. We have to reject our selfish life, and to accept Christ as the way, the truth and the life. To become our life, Jesus has to become first our way and our truth. The beginning is faith in Jesus Christ as the Son of God, Savior, through Whom every man can escape the determination of this world and fulfill God's calling to have eternal life. This faith has to be followed by all Christ-like virtues like: humility, generosity, chastity, temperance, meekness, prayer, fasting and many others. The crowning of our faith is when we unite and become one with Christ who is our LIFE and LIGHT through the Holy Communion. That is the reason why at every Holy Liturgy right after the Holy Communion we sing: **“We have seen the true light, we have received the heavenly Spirit.”** The feast above all feasts, the Easter, is not the day when we just remember the Resurrection of Christ and break the lent. It is the day when we are reminded that the only true Life that cannot be consumed by death is within God, and that we should be active participants in that life by being united with Christ.

ВАСКРСЕЊЕ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА – ВАСКРС (Јован 1:1-17)

Главна порука хришћанске вере је да је Христос васкрсењим из мртвих победио смрт. Апостол Павле то потврђује када каже : "А ако Христос није устао, онда је празна проповед наша, па празна и вера ваша"(1 Коринћанима 15:14). Православна Црква верује и проповеда да је Христос Син Божији, који се родио као човек, да би човечанство спасао од нужности овога света, пропадљивости и на крају саме смрти. Добровољно страда и умире на крсту, да би васкрсао и тако "укинуо и последњег непријатеља – смрт" (1 Коринћанима 15:26). Васкрсење се не може научно објаснити, нити умно спознати. Како убедити неверујућег човека да прихвати да је неко после три дана проведена у гробу васкрсао? То није једноставна ствар, али да Христос није васкрсао, сва оно што је проповедао би изгубило сваки смисао. На пример, каква је корист од праштања, ако човек не васкрсава, већ остаје мртав? Са Његовом смрћу хришћанство би полако бледело, док не би престало сасвим да постоји. Чак су се и Апостоли приликом Његовог страдања разбежали. После три године проведене са Њим, и сведочења многих чудеса, напустили су све. Неки су се чак вратили својим пређашњим пословима. Шта је навело рабежане и преплашене апостоле се поново скупе? Шта им је дало снаге да крену у мисију која ће променити читав свет? Шта је њихову веру у Христа учинило много јачом после Његове смрти, него за време Његовог живота овде на земљи? Гледајући Христа како страда на крсту, они преплашено беже бојећи се за своје животе. Петар Га се три пута одриче. Међутим, само неколико дана после тога, страх од смрти нестаје, и они су спремни да мученички пострадају за Њега. Оваква промена је могуће, јер су апостоли били препорођени Његовим васкрсењем које су изнад свега проповедали. Међутим, прихватање Христа и Његовог Васкрсења треба да буде слободним избором и по слободној вољи. Апостоли нису могли прихватити ни Христа, а ни васкрсење док се прво нису одрекли самога себе, тј. свог себичног егоизма. Неко од њих то нису ни успели, као Јуда.

Иста ствар се догађа и данас. Да ли је могуће за савременог човека да прихвати Христа и Његово васкрсење као Истину? Христос не одговара на Пилатово питање: **"Шта је истина?"** (Јован 18:37-38), јер Истина није ствар, нити наука, Истина је Он као личност. Да је Пилат питао:"Ко је Истина?", Христос би одговорио: **"Ја сам Пут, Истина и Живот"**(Јеврејима). И поред тога што стоји поред Христа, слуша Га и види Га, Пилат Га ипак не препознаје као Истину. Кроз лик Пилата се може препознати сваки човек који не може да види Христа као Истину. Увек је то исти проблем: једина препрека је наша себична личност, и наше схватање себе, света, човека, живота и смрти. Када су Христа после хапшења испитивали, упитали су Га:"**Ако си ти Христос, кажи нам. А он им рече: Ако вам и кажем, нећете веровати**"(Лука 22:67). Истина постоји, али је савремени човек не може да види Христа као Истину због свог егоцентричног живота. Данас се човек од момента рођења погрешно учи да је истина лична, релативна и промењива ствар, и да она зависи од тога како се ти у датом моменту осећаш. Све што ти даје детињасту срећу и испуњава живот смехом и све што задовољава наше телесне потребе или води ка томе, то је у материјалистичком свету дефинисано као "истина". Са обзиром да се савремени човек учи да је он само материјално биће, а не и духовно, то подразумева да истина мора да буде утилитарна. Ако истина не може бити утилитарна, и човек не може имати неке материјалне користи од тога, онда та "истина" мора бити одбачена. Све ово спречава савременог егоистичног човека да у Христу и хришћанству пронађе било какво духовно задовољство.

Човек се данас учи да је одржавање живота најважнија и најосновнија човекова потреба, и да је смисао живота баш у томе. Међутим, савремена наука доказује да све што се рађа, мора неизоставно и умрети. Не умире само човек као јединка, већ нестају и читави народи, биљне и животињске врсте, нестају читаве планете, па чак се и галаксије разлажу и нестају у простору. Зато када се каже човеку да је смисао живота у задовољавању природних потреба и нагона – те речи немају никаквог смисла. Зашто? Зато што се очување живота, као прва и основна потреба човекова не остварује путем природе. Са друге стране, било какав покушај да се умно сазна живот, неизбежно доводи до сазнања смрти. Овде се намеће питање: како да се смрт превазиђе и оствари вечни живот када наша природа сама по себи то не садржи, нити има снаге то да оствари? Одговор је: само кроз Бога као једини прави Живот који постоји. Зато јеванђеље које се

чита на Васкрс, не говори о васкрсењу као историјском догађају, већ о Христу као Животу. Васкрсење се може схватити једино ако се сагледа кроз личност Христа, Сина Божијега, Богочовека.

"У почетку беше Логос (Реч), и Логос беше у Бога, и Логос беше Бог. Он беше у почетку у Бога." Ово нас учи да је Христос, Реч Божија, као Син Божији, различита личност од Оца, али да је по суштини идентичан и савечан Оцу. Дакле, по суштини Христос је Бог. **"Све кроз Њега постаде, и без Њега ништа не постаде што је постало."** Заједно са Оцем и Духом Светим Христос учествује у стварању свега видљивог и невидљивог. **"У Њему беше живот, и живот беше светлост људима."** Само Бог има живот у себи, и једино је Он извор правога живота. Само човек који учествује у животу Сина Божијега може постати дете светлости (Јован 12:36). **"И светлост светли у тами, и тама је не обузе."** Оно што је насупрот животу, је смрт. Христос није само истински Живот – Светлост, већ Он такође не може бити покорен од стране таме – смрти. Бог не ствара смрт, нити је смрт није саставни део Божијег бића. Смрт наступа када се човек одвоји од Бога као Живота. Ван Христа као Живота нема правога живота. Смрт је у ствари само последица одвојености човека од Бога. **"Беше светлост истинита која обасјава свакога човека који долази на свет. У свету беше, и свет кроз њега постаде, и свет га не позна. Својима дође и своји га не примише."** Христос нуди истински живот свакоме човеку, али га свако не прихвата. Они који га прихвате ће имати Његову светлост. **"А онима који га примише даде власт да буду чеда Божија, онима који верују у име Његово; који се не родише од крви, ни од жеље телесне, ни од жеље мужевљеве, него од Бога."** Оне који постану једно са Христом ће Бог Отац усвојити као децу своју. То је тајна обожења (2 Петрова 1:4) и усиновљења (Галатима 4:4-7). То је тајна задобијања истинског живота. **"И Логос постаде тело и настани се међу нама и видесмо славу његову, славу као Јединороднога од Оца, пун благодати и истине."** Ови стихови говоре да се Христос родио као савршени човек истовремено остајући савршени Бог. Узео је на Себе потпуну људску природу: тело, душу, вољу, емоција, па чак и смртност, али не и грешност. **"Бога нико није видео никад; Јединородни Син који је у наручју Оца, Он га објави."** Суштина Бога се не може видети, нити на било који начин искусити људским чулима, али се преко Сина Божијега који је Живот, може постати дете Божије по благодати и остварити истински живот - вечни живот. Васкрсење Христово није једноставно само Његово оживљавање. Васкрсење открива тајну истинског живота, као вечнога живота који се остварује у заједници са Богом кроз Сина Његова Исуса Христа. **"И васкрсе у трећи дан, и сваком телу отвори пут у васкрсење из мртвих, јер не беше могуће да Господар живота буде држан у смрти."** – читамо молитву на литургији св. Василија Великога.

У својој првој посланици апостол Јован говори о овоме: **"Што беше од почетка, што смо чули, што смо видели очима својим, што сагледасмо и руке наше опипаше, о Логосу (Речи) живота: и Живот се јави, и видели смо, и сведочимо, и објављујемо вам Живот вечни, који беше у Оца и јави се нама; Што смо видели и чули објављујемо вама да и ви с нама имате заједницу, а наша заједница је са Оцем и са Сином његовим Исусом Христом (1 Јованова 1:1-3).** Да би се остварила заједница са Богом није довољно само прихватити васкрсење Христово као историјску чињеницу. Овде се ради о одрицању од егоистичног живота, и прихватању Христа као **ПУТА, ИСТИНЕ И ЖИВОТА.** Да би Христос постао наш живот, Он мора прво да постане наш пут и наша истина. Почетак свега је вера у Христа као Сина Божијега, Спаситеља, кроз кога човек може победити нужност овога света и испунити своје призивање да живи вечно. Наставак те вере су христолике врлине: љубав, правда, смерност, дарезљивост, морална чистота, милосрђе, трпељивост, ревност у вери и молитви, пост и многе друге. Врхунац те вере је сједињење и постајање једно са Христом као Животом и Светлости кроз Причешће. То је разлог зашто после причешћивања на крају сваке Литургије певамо: **" Видесмо Светлост истинску, примисмо Духа Небескога."** Празник над празницима, Васкрс, није само дан када се сећамо Васкрсења Христова и када престајемо постити. То је дан када се подсећамо да једини истински Живот који не подлеже смрти је у Богу, и да треба да будемо активни учесници у том Животу кроз сједињење са Христом.